

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobce: **K. K.**
bytem X

proti
žalované: **Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a. s., IČO: 03447286**
se sídlem Veletržní 1623/24, Praha 7 – Holešovice
zastoupená Mgr. Jiřím Payerem, advokátem
se sídlem Konopištská 1153/6, Praha 10 – Vršovice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované v řízení o žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 4. 8. 2024,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce podal dne 4. 8. 2024 žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), kterou žádal o poskytnutí informací ohledně neoprávněného stání na zóně placeného stání v parkovací oblasti P1-0271 dne 6. 7. 2024. Žalovaná odpověděla ze dne 16. 8. 2024, č. j. TSK/Zde096/2024, poskytla žalobci informace k jednotlivým dotazům a současně zaslala žalobci přehled plateb za monitoring místních komunikací. Žalobce nepovažoval poskytnutí informací ze strany žalované za úplné, proto podal dne 24. 8. 2024 stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaná postupem dle § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím předložila stížnost žalobce spolu se stanoviskem k obsahu stížnosti ze dne 2. 9. 2024, č. j. TSK/Zde096/01ST/2024, nadřízenému orgánu, jímž je v nyní posuzované věci dle § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“). O stížnosti nadřízený orgán žalované do dne podání žaloby nerozhodl.
2. Žalobce se podanou žalobou domáhá, aby soud uložil žalované povinnost rozhodnout o dosud nevyřízené části jeho žádosti ze dne 4. 8. 2024 do 10 dnů od právní moci rozsudku.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

3. Žalobce v podané žalobě namítá, že mu žalovaná poskytla neúplné informace k části jeho dotazů, o něž žádal v žádosti o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 4. 8. 2024. O zbylé části žádosti žalovaná nikterak nerozhodla, tedy ji neodložila, neodmítla a ani informaci neposkytla.
4. K první otázce *„Jak přesně došlo ke zjištění, že vozidlo stálo neoprávněně na zóně placeného stání?“* žalovaná žalobci sdělila pouze to, že se tak děje v rámci automatického monitoringu a prostřednictvím kamerové nástavby. Z takové odpovědi však není žalobci zřejmé, jak přesně bylo zjištěno, že vozidlo stálo neoprávněně v zóně placeného stání. Z poskytnuté informace není žalobci zřejmé, zda je kamerová nástavba chytrá kamera umístěná na sloupu veřejného osvětlení, jejíž záběry následně vyhodnocuje umělá inteligence, nebo zda se jedná o objektiv na mobilní telefon, který sám od sebe pořizuje fotografie. Žalobce si na základě uvedené informace nedokáže učinit obrázek o tom, jak přesně dochází ke zjištění ohledně neoprávněného stání vozidla v zóně placeného stání.
5. U druhé otázky *„Kdo fotografii pořídil a jakým zařízením?“* žalovaná neodpověděla na otázku, kdo fotografie pořídil, když pouze sdělila, že fotografie byla pořízena kamerovou nástavbou City Sense.
6. Ve třetí otázce žalobce žádal o sdělení všech jmen osob, které fotografie zpracovávají a mají k nim přístup, na což žalovaná nikterak nereagovala.
7. V případě sedmé otázky *„Jakým způsobem jsou fotografie včetně metadat zabezpečeny, aby nedošlo k neoprávněné manipulaci?“* lze z odpovědi žalované seznat, že kromě časového razítka existuje další zabezpečení dokumentačního balíčku proti manipulaci. Toto další konkrétní zabezpečení však žalovaná žalobci nesdělila. Tvrzení, že fotografie jsou zabezpečeny proti manipulaci není odpovědí na otázku žalobce, jak jsou zabezpečeny.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

8. Na osmý dotaz „*Jsou fotografie opatřeny elektronickým podpisem nebo časovým razítkem?*“ žalovaná reagovala tím, že elektronickým podpisem je podepsán dokumentační balíček. Tím však žalovaná žalobci neodpověděla na otázku, zda je každá samotná fotografie opatřena elektronickým podpisem nebo časovým razítkem.
9. **Žalovaná** ve vyjádření k žalobě uvedla, že je soukromoprávní obchodní korporací a nemá postavení orgánu veřejné moci, je však povinným subjektem ve smyslu § 2a zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaná je přesvědčena, že v zákonné lhůtě poskytla požadované informace a rovněž naplnila svou povinnost předložit stížnost ÚOOÚ. Nerozhodl-li pak o stížnosti žalobce v zákonné patnáctidenní lhůtě ÚOOÚ, je zjevně nečinným tento správní orgán. Žalovaná má za to, že žalobce nevyčerpal všechny možnosti obrany proti nečinnosti ÚOOÚ, když nepodal stížnost na nečinnost k jeho předsedovi nebo místopředsedovi sekce mezinárodní spolupráce a práva na informace. Žalobce nyní žaluje obchodní korporaci namísto fakticky nečinného správního orgánu, proto žaloba nemůže pro nedostatek podmínek řízení obstát.
10. K žalobcem tvrzeným neúplně poskytnutým informacím žalovaná sdělila, že tyto naopak konkrétně a vyčerpávajícím způsobem poskytla. U prvního dotazu žalovaná žalobci poskytla rovněž odkaz na zveřejněnou smlouvu vymezující smluvní povinnosti dodavatele žalované týkající se služeb monitoringu, z nichž se jednoznačně rozsah služeb včetně technologie monitoringu podávají. Ve vztahu ke druhé otázce žalovaná uvedla, že obrazový záznam se pořizuje automaticky systémem City Sense monitorovacího vozidla, přičemž řidič monitorovacího vozidla žádné fotografie nepořizuje. Jeho úkolem je pouze projet určenou trasu a zachycení obrazového záznamu tak nepodléhá lidské činnosti. Co se týče zabezpečení fotografií proti neoprávněné manipulaci, žalovaná v samotném poskytnutí informace výslovně uvedla, že automaticky vytvořené záznamy tvořící dokumentační balíček jsou opatřeny časovým razítkem, které jako elektronický bezpečnostní prostředek brání jakékoli dodatečné manipulaci s pořízeným obrazovým záznamem. Má-li pak žalobce za to, že žalovaná nevyřídila tu část žádosti, v níž požaduje poskytnutí jmen osob, které zpracovávají monitorovacím vozidlem pořízenou fotografickou dokumentaci, i tuto informaci žalovaná poskytla. V odpovědi na žádost o poskytnutí informací totiž žalovaná uvedla, že systém záznamu/pořízení protiprávního stání v placených zónách bez příslušného oprávnění je zaznamenáván automaticky a následně je automaticky předáván do kompetence Městské policie Hlavního města Prahy, která je dále zpracovává a vyhodnocuje. Kdo konkrétně, tedy jaký konkrétní příslušník městské policie následně dokumentační balíčky zpracovává a jakým způsobem, není a ani nemůže být žalované známo. Žalovaná je toho názoru, že i v tomto rozsahu žádosti žalobce při jejím vyřízení nepochybila, když informaci poskytla v rozsahu, v jakém s ní reálně disponuje.
11. Závěrem žalovaná uvedla, že ze strany žalobce eviduje v souvislosti s parkováním v zónách placeného stání již tři žádosti o poskytnutí informací (konkrétně ze dne 5. 8. 2024, ze dne 24. 9. 2024 a ze dne 22. 10. 2024) obsahující celkem 23 dílčích žádostí o poskytnutí informací. Při posouzení žádostí žalobce v širším kontextu je zjevné, že dotazy žalobce v rámci jím vznášených žádostí směřují k tomu, aby žalobce či osoba součinná s žalobcem získala informace, které jsou schopny poskytnout osobě přestupce (tedy provozovateli motorového vozidla jehož přestupek byl automatickým kamerovým systémem zaznamenán) výhody, jenž může ohrozit rovnost účastníků správního řízení. Při vyžádání součinnosti žalované ze strany Městské policie hlavního města Prahy pak bylo možno důvodně vyřídit žádosti

žalobce jejich odmítnutím ve smyslu § 11 odst. 1 písm. g) zákona o svobodném přístupu k informacím. K tomu však žalovaná nepřistoupila a informace přesto poskytla.

12. V **replíce** k vyjádření žalované žalobce s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, uvedl, že prostředek na ochranu proti nečinnosti byl bezvýsledně vyčerpán a jediným dalším prostředkem ochrany je podání nečinnostní žaloby, ve kterém je pasivně legitimován povinný subjekt. Dále si je žalobce vědom toho, že mu byla dána k dispozici smlouva se společností Iterait a. s., což však neznamená, že tento přestupek byl zjištěn právě společností Iterait a. s. Žalovaná v žádném případě netvrdila, že by přestupek zjistila společnost Iterait a. s. Žalobce nepředpokládá, že by žalovaná veškeré své služby outsourcovala, a již vůbec ne, že by tak činila prostřednictvím jediného dodavatele. Ze smlouvy navíc nelze zjistit nic konkrétního. Žalobci se uvedená smlouva jeví, že je sepsána tak, aby její skutečný cíl zůstal zapřen. Obsahuje mnoho vágních formulací, avšak o konkrétním způsobu zjištění, že vozidlo stálo neoprávněně v zóně placeného stání smlouva neříká nic. Žalobci rovněž stále není zřejmé, co znamená systém automatického monitoringu, neboť žalovaná konkrétní způsob, jakým bylo zjištěno neoprávněné stání vozidla, nepopsala a nevyjadřuje se k němu ani ve svém vyjádření k žalobě.
13. Ohledně dotazu žalobce, kdo fotografii pořídil a jakým způsobem považuje žalobce vyjádření žalované k žalobě za poskytnutou informaci a jakkoli formálně nesplňuje předepsaný způsob, kterým by měla být informace poskytnuta, je podstatné, že žalobce se informaci dozvěděl a může s ní dále pracovat. Žalobce proto v rozsahu otázky č. 2) vezme žalobu zpět z důvodu postupu žalovaného po podání žaloby.
14. Co se týče žádosti žalobce o sdělení jmen všech osob, které následně fotografie zpracovávají a mají k nim přístup, mohla žalovaná žádost žalobce v tomto rozsahu odmítnout z důvodu faktické neexistence informace, resp. mohla žalobci sdělit, že z jeho zaměstnanců fotografie nezpracovává nikdo a role žalovaného je pouze formální předání přestupku, zjištěného soukromou společností, městské policii. Žalobce se však zároveň tázal na to, kdo má k fotografiím přístup. Prochází-li fotografie přes server žalované, tj. má-li v celém procesu žalovaná jakoukoli roli, pak patrně budou zaměstnanci (minimálně z IT oddělení), kdo k těmto fotografiím, budou mít přístup. Neví-li žalovaná, kdo má přístup k datům, která přes něho procházejí, měla informaci odmítnout a nemá-li k nim přístup nikdo, měla to žalobci sdělit.
15. Ve vztahu k zabezpečení fotografií proti neoprávněné manipulaci žalobce uvedl, že jeho dotaz zněl „jak“ jsou data zabezpečena, proto nebylo samotné tvrzení, že „jsou zabezpečena“ dostatečné, ale žalovaná měla též vymezit, jak jsou proti manipulaci (kromě jejich opatření časovým razítkem) zabezpečena.
16. V případě dotazu žalobce, zda jsou fotografie opatřeny elektronickým podpisem nebo časovým razítkem si žalovaná protiřečí. Buď je časovým razítkem opatřený balíček dokumentů, nebo je časovým razítkem opatřen každý ze souborů, tvořících tento balíček. Také je možné, že časovým razítkem jsou opatřeny jak samotné soubory, tak následně i balíček těchto souborů. Teprve nyní žalovaná tvrdí, že časovým razítkem jsou opatřeny záznamy tvořící dokumentační balíček. To je však v rozporu s původně poskytnou informací a žalobci proto nadále není zřejmé, co je opatřeno časovým razítkem, zda dokumentační balíček, nebo fotografie, nebo obojí.

III. Ústní jednání

17. Dne 7. 5. 2025 se ve věci konalo ústní jednání. Žalobce se na ústní jednání nedostavil, byť byl řádně předvolán, a proto bylo jednáno v jeho nepřítomnosti podle § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Žalovaná, která se k ústnímu jednání dostavila, odkázala na své písemné vyjádření ve věci a potvrdila, že o stížnosti žalobce dosud nebylo jeho nadřízeným správním orgánem (ÚOOÚ) rozhodnuto.
18. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) na ústním jednání k důkazu provedl žalovanou navrženou Smlouvu o poskytování služeb monitoringu komunikací a souvisejícího plnění č. 6/22/3346/0011 ze dne 3. 6. 2022 a dále printscreen organizační struktury žalované (<https://www.tsk-praha.cz/wps/portal/root/o-spolecnosti/organizacni-struktura>) a v dalším posouzení při přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalované vycházel ze správního spisu, jímž se zásadně dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 12009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

IV. Posouzení žaloby

19. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
20. Městský soud se nejprve zabýval přípustností podané žaloby. Žalobce podal dne 4. 8. 2024 u žalované žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v níž žádal o poskytnutí informací k neoprávněnému stání na zóně placeného stání ze dne 6. 7. 2024 v 14:16 hodin v parkovací oblasti P1-0271 Dušní, Praha 1 s vozidlem RZ X. Této žádosti žalovaná vyhověla a dne 16. 8. 2024 zaslala žalobci odpověď na požadované informace. Žalobce tuto odpověď nepovažoval za dostatečnou, proto podal dne 26. 8. 2024 stížnost dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím. Dne 2. 9. 2024 postoupila žalovaná předmětnou stížnost nadřízenému orgánu, kterým je v nyní posuzované věci ÚOOÚ (§ 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 178 zákona správního řádu), o čemž téhož dne vyrozuměla žalobce. ÚOOÚ o stížnosti do dne podání této žaloby nikterak nerozhodl. Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 Sb. NSS, plyne, že podáním bezvýsledné stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím jsou vyčerpány prostředky ochrany proti nečinnosti, čímž jsou rovněž splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. proti povinnému subjektu jako žalovanému. Žaloba proto je přípustná.
21. Prizmatem shora citovaných judikатурních závěrů pak městský soud nepřisvědčil námitce žalované, že není správním orgánem a žalovanou stranou měl být ÚOOÚ, který je ve věci zjevně nečinný. Žalovaná je ve smyslu § 2a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím povinným subjektem a vzhledem k tomu, že žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředky ochrany proti nečinnosti a zároveň má za to, že mu žalovaná neposkytla veškeré informace, může se bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou dle § 79 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2019, č. j. 5 As 18/2017-55).
22. Dále se městský soud zabýval důvodností podané žaloby a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Při posouzení důvodnosti žaloby je soud povinen zabývat se otázkou, zda žalovaná byla či nebyla nečinná ve vztahu k žádosti o informace ze dne 4. 8. 2024, kdy v této souvislosti musí

posoudit, zda žalovaná poskytla k žádosti žalobce veškeré informace, a je tak její nečinnost vyloučena.

24. Podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím, nebrání-li tomu procesní nedostatky, povinný subjekt poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění, ledaže rozhodne podle § 15 téhož zákona.
25. Ustanovení § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím upravuje rozhodnutí o odmítnutí žádosti, které je povinný subjekt povinen vydat, pokud žádosti, byť i jen zčásti nevyhoví, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Žalovaný je přitom povinen odmítnout žádost i v případě neexistence požadovaných informací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2021, čj. 10 As 282/2020-17, bod 13).
26. Rozhodnutí o odmítnutí žádosti (nebo její části) je tedy třeba vydat do patnácti dnů od přijetí žádosti. Toto rozhodnutí je správním rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu a musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění i poučení účastníků. Ve výroku rozhodnutí by měl být zejména identifikován žadatel a zákonná ustanovení, podle nichž je rozhodováno, a dále by zde měla být specifikována žádost nebo její část, ve vztahu k níž dochází k odmítnutí tak, aby mohl žadatel rozpoznat povahu nezpřístupněných informací. V odůvodnění je třeba vyložit, proč nebyla informace poskytnuta. Poučení pak obsahuje informace o tom, zda lze proti rozhodnutí podat opravný prostředek, v jaké lhůtě, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o opravném prostředku rozhoduje a u kterého správního orgánu se opravný prostředek podává.
27. Přestože povinný subjekt musí vydat o odmítnutí žádosti nebo její části rozhodnutí, nezřídka se stává, že namísto toho žádost odmítne neformálním dopisem či sdělením. Z judikatury správních soudů přitom plyne závěr, podle něhož je třeba tyto neformální úkony posuzovat podle jejich obsahu. Pokud z formálně vadného přípisu zcela zřejmě vyplývá vůle povinného subjektu informaci neposkytnout a žádost odmítnout, pak je třeba takový přípis považovat za rozhodnutí podle § 67 správního řádu, potažmo § 65 soudního řádu správního. Pojem rozhodnutí správního orgánu je totiž nutno vykládat materiálně, a nikoli formálně. Není proto rozhodné, zda napadený individuální právní akt je označen jako rozhodnutí, jakou má formu či strukturu, nýbrž zda je způsobilý negativně zasáhnout právní sféru žalobce (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 12/17, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>). Rozhodnutím správního orgánu tedy může být i neformální přípis nebo formálně nedokonalé rozhodnutí bez odůvodnění či poučení o opravném prostředku, které správní orgán vydal v domněnku, že není jeho povinností vydat rozhodnutí v určité procesní formě (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2009, č. j. 4 Ans 3/2009-76).
28. Nečinnostní žaloba pak nemůže být důvodná, pokud žalovaný správní orgán vydal ve věci samé rozhodnutí, byť toto rozhodnutí nesplňovalo formální požadavky na ně kladené. Skutečnost, zda toto rozhodnutí bylo formálně bezvadné, totiž není podstatná pro posouzení, zda zde nečinnost je či není (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 242/2016-43, č. 3554/2017 Sb. NSS, nebo ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003-101, č. 652/2005 Sb. NSS).
29. V nyní posuzované věci žalobce žádal v souvislosti s neoprávněným stáním na zóně placeného stání ze dne 6. 7. 2024 v 14:16 hodin v parkovací oblasti P1-0271 Dušní, Praha 1

s vozidlem RZ X odpověď na celkem deset otázek. Žalobce má za to, že u pěti jeho dotazů mu žalovaná poskytla neúplné informace.

30. Ohledně odpovědi na první dotaz „*Jak přesně došlo ke zjištění, že vozidlo stálo neoprávněně na zóně placeného stání?*“ žalobce žalované vytýká, že mu není zřejmé, jak přesně bylo zjištěno, že vozidlo stálo neoprávněně v zóně placeného stání, zda je kamerová nástavba chytrá kamera umístěná na sloupu veřejného osvětlení, jejíž záběry následně vyhodnocuje umělá inteligence, nebo zda se jedná o objektiv na mobilní telefon, který sám od sebe pořizuje fotografie. Žalobce si totiž na základě uvedené informace nedokáže učinit obrázek o tom, jak přesně dochází ke zjištění ohledně neoprávněného stání vozidla v zóně placeného stání. K tomu městský soud uvádí, že žalovaná k tomuto prvnímu dotazu uvedla, že „*v rámci automatického monitoringu místní komunikace bylo prostřednictvím kamerové nástavby City Sense monitorovacího vozidla zjištěno v zóně placeného stání vozidlo s registrační značkou bez platného parkovacího oprávnění (ověřením v databázi platných parkovacích oprávnění)*“. Městský soud má z odpovědi žalované za to, že koresponduje s dotazem tak jak byl žalobcem položen a koncipován. Žalovaná jasně uvedla, že stání vozidla v zóně placeného stání bez platného parkovacího oprávnění bylo zjištěno automatickým monitoringem místní komunikace prostřednictvím kamerové nástavby City Sense monitorovacího vozidla. Žalovaná žalobci poskytla rovněž Smlouvu o poskytování služeb monitoringu komunikací a souvisejícího plnění č. 6/22/3346/0011 ze dne 3. 6. 2022, z níž musí být žalobci nepochybně zřejmé, jakým konkrétním způsobem dochází ke zjištění, že na zóně placeného stání stojí vozidlo bez platného parkovacího oprávnění. Rovněž například na straně 9 přílohy č. 1 citované smlouvy je pod bodem 3. specifikováno, jakou technologií sběru a uchovávání dat je monitorovací vozidlo osazeno [prostředky pro určení vlastní GNSS lokalizace a orientace, navigaci obsluhy po zadané trase, detekci a lokalizaci monitorovaných objektů (typicky vozidlo, RZ, DZ), pořízení fotografické dokumentace, možnost ručního zadání monitorovaného objektu obsluhou, datovou komunikaci v reálném čase, uchování veškerých nasnímaných dat z KEEP_CAM_TIME hod. nepřetržitého provozu v libovolném režimu]. Žalobcem tvrzená nemožnost učinit si na základě žalovanou poskytnutých informací obrázek o tom, jak monitoring zón placeného stání probíhá proto nelze přisvědčit a soud má za to, že žalovaná poskytla žalobci úplnou informaci.
31. Co se týče druhé otázky „*Kdo fotografii pořídil a jakým zařízením?*“, má žalobce za to, že na ni žalovaná nikterak neodpověděla, když pouze sdělila, že fotografie byla pořízena kamerovou nástavbou City Sense. Z textu odpovědi na žádost o informace však vyplývá, že poté, co bylo automatickým monitoringem zjištěno vozidlo v zóně placeného stání bez platného parkovacího oprávnění byl monitorovacím systémem automaticky vytvořen dokumentační balíček obsahující fotodokumentaci vozidla a příslušného dopravního značení k úseku zóny placeného stání. Z odpovědi žalované je tedy bez obtíží seznatelné, jakým zařízením byla fotografie pořízena a že ji nepořídila žádná fyzická osoba, ale právě automatický monitorovací systém. Rovněž i z žalovanou poskytnuté Smlouvy o poskytování služeb monitoringu komunikací a souvisejícího plnění č. 6/22/3346/0011 ze dne 3. 6. 2022, a to konkrétně opět z přílohy č. 1 strany 9 bodu 3. lze zjistit, že monitorovací technologie umístěná na monitorovací automobil disponuje prostředky mimo jiné pro „*detekci a lokalizaci monitorovaných objektů (typicky vozidlo, RZ, DZ)*“ a „*pořízení fotografické dokumentace*“. Konečně sám žalobce v replice uvedl, že z vyjádření žalované k žalobě se jím potřebnou informaci dozvěděl a v této části vezme žalobu zpět. To však následně neučinil. S ohledem na shora uvedené je soud toho názoru, že žalovaná žalobci nejen požadovanou

informaci poskytla, ale že ji poskytla i v tom rozsahu, v jakém byla žalobcem požadována, a to již v odpovědi na žádost o poskytnutí informace.

32. Ve třetí otázce žalobce žádal „o sdělení jmen, všech osob, které následně fotografie zpracovávají a mají k nim přístup“. Ze žaloby a z žalobní dupliky lze vysledovat, že žalobce má za to, že na tento jeho dotaz žalovaná neodpověděla. Městský soud s názorem žalobce nesouhlasí. Žalovaná k vyřízení žádosti žalobce přistoupila tak, že na jednotlivé žalobcem položené otázky odpověděla souhrnným způsobem tím, že vysvětlila způsob fungování monitoringu vozidel stojících v zóně placeného stání. V této odpovědi je tak zahrnuta i odpověď na otázku č. 3, tedy konkrétně, že dokumentační balíček „byl automaticky prostřednictvím Centrálního informačního systému zón placeného stání předán Městské policii HMP k posouzení.“ V této odpovědi je *implicitně* zahrnuto, že žádný ze zaměstnanců žalované se na zpracování fotografií nepodílí ani k ní nemá přístup, přičemž informace o tom, které osoby mají k fotografiím přístup a zpracovávají je, není žalované známa a ani nemá povinnost ji znát. Toto vyjádření žalované – byť nesplňuje formální náležitosti správního rozhodnutí, neboť neobsahuje zřetelný výrok, poučení a odkazy na zákonná ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno – je v materiálním smyslu rozhodnutím o odmítnutí žádosti žalobce v části týkající informací, jimiž disponuje jiný správní orgán. Z vyjádření je totiž patrné, které konkrétní části žádosti nebylo vyhověno a z jakých důvodů. Předmětné vyjádření jednoznačně vyjadřuje vůli žalované nevyhovět požadavku žalobce na poskytnutí dalších jím požadovaných informací, a jedná se tedy o (být formálně vadné) rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti (k tomu, kdy lze neformální přípis považovat dle jeho obsahu za rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007-80).
33. Ve vztahu k údajně neposkytnuté odpovědi na třetí otázku tak soud ze shora uvedených důvodů konstatuje, že žalovaná není nečinná, neboť o části žádosti, v níž žalobce požadoval sdělení jmen, všech osob, které následně fotografie zpracovávají a mají k nim přístup, rozhodla, a to ve vyjádření žalobci doručeném dne 21. 8. 2024. Právě existence tohoto rozhodnutí odporuje žalobnímu tvrzení ohledně nečinnosti žalované.
34. V případě sedmé otázky „Jakým způsobem jsou fotografie včetně metadat zabezpečeny, aby nedošlo k neoprávněné manipulaci?“ žalovaná sdělila, že „dokumentační balíček je opatřen časovým razítkem a zabezpečen proti manipulaci“. S touto odpovědí se žalobce nespokojil, když žalovaná žalobci nesdělila toto další konkrétní zabezpečení. Žalobce má za to, že pouhé tvrzení o zabezpečení proti manipulaci není odpovědí na jeho otázku, jak jsou zabezpečeny. V této souvislosti městský soud opětovně uvádí, že součástí odpovědi na dotazy žalobce byl odkaz na Smlouvu o poskytování služeb monitoringu komunikací a souvisejícího plnění č. 6/22/3346/0011 ze dne 3. 6. 2022. V příloze č. 1 této smlouvy je v sekci označené 2.2.1.3.3. Důkazní průjezd na straně 18 pod bodem 2. uvedeno, že veškeré snímky sloužící jako důkazní fotodokumentace musí být proti manipulaci zabezpečeny pomocí hash souboru (matematická funkce jednosměrně převádějící vstupní data do číselné kombinace, pozn. soudu). Žalobce tedy mohl z podkladů a informací obdržených od žalované zjistit, jakým konkrétním způsobem jsou fotografie proti manipulaci zabezpečeny. Odpověď žalované proto městský soud shledává jako úplné poskytnutí informace na dotaz žalobce.
35. Žalobce se dále žalované dotazoval, zda „Jsou fotografie opatřeny elektronickým podpisem nebo časovým razítkem?“. Žalovaná ve své odpovědi na žádost o poskytnutí informace uvedla, že dokumentační balíček, který obsahuje fotodokumentaci vozidla a příslušného dopravního značení k úseku zóny placeného stání, je opatřen časovým razítkem. Žalobce tuto odpověď

nepovažuje za dostatečnou z důvodu, že tím žalovaná žalobci neodpověděla na otázku, zda je každá samotná fotografie opatřena elektronickým podpisem nebo časovým razítkem. K tomu městský soud uvádí, že Smlouva o poskytování služeb monitoringu komunikací a souvisejícího plnění č. 6/22/3346/0011 ze dne 3. 6. 2022 v příloze č. 1 v sekci označené 2.1.2. Dodávka a implementace systémů Monitoringu na straně 12 pod bodem 14. k obecným požadavkům na fotodokumentaci uvádí, že „každý snímek bude obsahovat Časové razítko“. Žalovaná tedy žalobci poskytla úplnou informaci, když je z její odpovědi na žádost o poskytnutí informace a předložených dokumentů zřejmé, že jsou pořízené fotografie opatřeny časovým razítkem a zároveň je jím opatřen každý pořízený snímek.

36. Namítá-li pak žalobce, že Smlouva o poskytování služeb monitoringu komunikací a souvisejícího plnění č. 6/22/3346/0011 ze dne 3. 6. 2022 obsahuje mnoho vágních formulací, avšak o konkrétním způsobu zjištění, že vozidlo stálo neoprávněně v zóně placeného stání smlouva neříká ničeho, tomuto městský soud nemůže přisvědčit. Z přílohy č. 1, která tvoří nedílnou součást citované smlouvy, lze bez jakýchkoliv pochybností zjistit podrobnější informace týkající se dotazů vznesených žalobcem. Tuto žalobce měl k dispozici a z repliky žalobce je rovněž zřejmé, že se s touto smlouvou seznámil, když z ní cituje konkrétní pasáže. Uvedená smlouva proto byla způsobilá poskytnout žalobci požadované informace. Tato námitka není důvodná.
37. S ohledem na shora uvedené městský soud shrnuje, že žalovaná není nečinná, když částečně vyhověla žádosti žalobce o poskytnutí informace a tyto informace poskytla a částečně poskytnutí informací odmítla. Žádost žalobce tak v plném rozsahu vyčerpala.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

38. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 81 odst. 3 s. ř. s.
39. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná, které by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí žádné náklady nad rámec její úřední povinnosti nevznikly (§ 60 odst. 7 s. ř. s.). Soud v řízení ověřil, že žalovaná disponuje dostatečným zázemím k tomu, aby se v řízení hájila vlastními zaměstnanci (srov. obdobně rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2012, č. j. 2 As 104/2012-35).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 7. května 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu